

La presentació del llibre i l'exposició es va fer al vestíbul del Teatre Auditori

Els alumnes descriuen la ciutat

Es presenta la cinquena edició del projecte 'Paraules per a vuit espais'

Granollers

EL 9 NOU

La cinquena edició del projecte *Paraules per a vuit espais*, en forma de llibre i exposició, ja és a punt. El llibre, que recull textos escrits per a alumnes de segon curs d'ESO de tots els centres d'educació secundària de la ciutat, es va presentar divendres. En aquesta ocasió descriuen espais com el Museu de Ciències Naturals de Granollers, el Teatre Auditori, la plaça de la Pau, el parc del Congost, el pavelló municipal del Congost, el nou pont sobre la via al barri de Granollers Nord (entre els carrers

de J.H. Dunant i Frederic Soler), l'estació de tren de Granollers Centre i l'Hospital General.

Els autors dels textos són Berta Ambrós (Pia), Sara Canal (Jardí), Ariadna Blanco (Jardí), Aina Bellet (Escola Municipal de Treball), Andrea Lizana (Jardí), Eduard Garrido (EMT), Helena Capilla (EMT), Berta Buldó (Pia), Samantha López (L'Estel), Anna Cebrián (IES Carles Vallbona), Míriam González (Anna Mogas), Sandra Manso (Pia), Marta Palau (Pia), Carla Pascual (L'Estel), Arnay Bayarri (Jardí), Anuar Chafi (Jardí), Rocío Matamoros (EMT), Roger Pallarès (Cervetó), Cristina

Calvo (Pia), Joana Codina (Cervetó), Pol Millán (EMT), Luis Sena (Antoni Cumella), Lara Lucas (Antoni Cumella), Nasser Mohammed (L'Estel), Cristina Ruiz (Cervetó), Lourdes Jiménez (Educem), Marta García (Jardí), Clara de la Torre Lorente (Anna Mogas), Dénora López (Carles Vallbona), Cristina Márquez (Celestí Bellera), Andrea Feijóo (Pia), Irene Fernández (Jardí), Adrià Gordillo (C. Vallbona) i Neus Cantó (Vallbona). Les fotos publicades són de Pablo García i Borja Piris, del Cel·lestí Bellera; Ivan Corchon, de l'Antoni Cumella, i Ariadne Mateo i Anna Cebrián, del Carles Vallbona.

Amor de ca

Jordi Julià
Poeta

Tornar a Bilbao és un gust perquè retrobes amics, i perquè hi ha una manera de fer semblant amb el poble basc. Fa més de deu anys que, a imatge de Barcelona, Bilbao va projectar una reforma de la ria: va treure les drassanes de la riba del riu, i va convertir-la en un immens passeig. Així, al llarg del Nervió trobem noves edificacions, un museu marítim, un auditori, escultures i ponts (com el polèmic dissenyat per en Calatrava), les torres d'Isosaki amb les escales que reproduïen la Piazza d'Espanya, i, evidentment, el Museu Guggenheim.

Els coneguts que fem ens recomanem anar a la ria de Mundaka. Ho deixem per l'endemà. Amb l'Euskotren travessem paisatges verds i canviants, muntanyosos, i recuperem, al nostre pas, molts topònims que reconeixem (entre aquests, Gernika). Els últims quilòmetres resseguim la desembocadura del riu, amb marea baixa, i una zona d'aiguamolls: l'estuari d'Urdaibai, reserva de la biosfera. Mundaka, paradís del surf (per tenir una de les millors ones esquerra, que últimament no apareix), és un poblet mariner, amb un moll recollit, i amb vistes al mar Cantàbric, a un gran arenal, i a uns espadats propis del nord d'Europa.

Hi ha una manera de fer semblant amb el poble basc

Un cop allà, decidim caminar fins a Bermeo. Resseguint la costa, vora la carretera, hi arribem al cap de mitja hora, i allò sí que, realment, és arribar a un altre món. Tots els rètols són en euskera (i no en bilingüe, com a Bilbao), se sent parlar molta gent en aquesta llengua, i al balcó de la plaça de la vila hi ha grans rètols amb la cara d'eternes detinguts, i l'adreça de les presons on compleixen pena.

El dissabte decidim quedar-nos a la ria de Bilbao, i agafem el metro fins a Portugalete, per travessar pel transbordador del pont penjat més antic que creua al marge dret. Deixem la part antiga, l'església del segle XV, i les vistes sobre el riu, i en arribar a l'ajuntament trobem una protesta de joves que pengen una pancarta per denunciar el tancament de l'Eusko Etxea. Si a Bermeo solament vèiem *ikurriñes*, aquí onegen juntament amb banderes espanyoles, i pel carrer tothom parla en castellà. Amb dos dies de ser allà, i sense voler, ens hem trobat, possiblement, amb dos models purs de societat dins mateix d'Euskadi, separats l'un de l'altre i irreconciliables. Sens dubte, és una bona mostra de la dita amor de germà, amor de ca.

Desè aniversari i premis per al grup de teatre Tramoia de Sant Celoni

EL 9 NOU

El grup de teatre amateur Tramoia de Sant Celoni va celebrar el cap de setmana el seu desè aniversari amb dues representacions de l'obra *Pel davant i pel darrere* al teatre de l'Auditori, que es va omplir amb més d'un miler de persones. El grup va posar en escena una versió adaptada al mateix grup, que ha pretès ironitzar amb les interioritats de la companyia. La representació de

dissabte al vespre va coincidir amb l'entrega de premis del Concurs de Teatre Català de Gràcia de Barcelona, en què el grup va obtenir diversos premis. Ivette Sánchez va obtenir el premi a la millor actriu, mentre que Cristina Díaz va ser la quarta millor actriu, i Marta Planells es va emportar el tercer premi a la millor actriu, a més del primer premi atorgat per votació popular del públic jove del concurs. Àngels Galisteo va aconseguir el segon premi en la mateixa categoria. A més, Tramoia va ser finalista en els apartats a millor obra, millor vestuari i millor direcció.